

[Hans Nielsen.]

ud; Den er foreslaaet af den højtærede Handelsminister; og han har selvfølgelig ikke foreslaaet den, for at den skulde tages tilbage. Jeg tror, det ærede Medlem skal renoncere i saa Henseende. Det ærede Medlem vil sikkert ogsaa indrømme, at det vilde være urigtigt af Ministeren at gøre det. Det ærede Medlem og jeg har jo deltaget i 150 eller er det 160 Møder i Valutaudvalget og spildt mange Timer; som det ærede Medlem sagde. Spildt var de nu ikke altid. Jeg erkender, at det ærede Medlem og hans Partifælle fra det andet høje Ting ved mange Lejligheder har opnaaet ikke saa lidt ved Aftale med den højtærede Handelsminister og de øvrige Medlemmer af Valutaudvalget, det var slet ikke spildt Arbejde, det ærede Medlem har udrettet i dette Udvalg, og det vilde være ganske urimeligt at lade dette Udvalg forsvinde. Men naar man er i en saadan Sindstilstand som den, hvori det ærede Medlems Parti befinder sig i Øjeblikket, kan man altsaa finde paa at foretage desperate Skridt. Jeg er ikke klar over nu, om det ærede Medlem vil gaa saa vidt som „Dagens Nyheder“, men det faar vi vel heller ikke opklaret i Dag, thi det ønsker det ærede Medlem sikkert ikke af mange forskellige Grunde at opklare.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Thomsen: Den Omstændighed, at det faktisk er Venstres Ændringsforslag fra Oktober 1932, der er indsat i Loven af December, som Loven blev efter Valget i December 1932, berettiger til at forudsætte, at der har været givet et Tilsagn, fordi Venstre saa bestemt i Oktober 1932 krævede Afleveringspligten ophævet og derfor stillede et bestemt Ændringsforslag, som naturligvis maa forudsætte, at Afleveringspligten bliver ophævet.

Ved § 3, 3die Stykke, i Lov Nr. 164 af 30. Maj 1932 blev det paalagt Nationalbanken i Forbindelse med Handelsministeren at træffe de fornødne Foranstaltninger til Bortfald snarest muligt og senest den 31. August af Pligten til at afgive til Nationalbanken eller eventuelt paa nærmere af Nationalbanken fastsatte Betingelser at sælge fremmed Valuta, og i Henhold til denne Bestemmelse udstedtes Bekendtgørelse af 27. August 1932, og den fremtræder altsaa i Lovtidenden højtideligt under Betegnelsen: Bekendtgørelse angaaende Afleveringspligtens Ophævelse.

Mere eftertrykkeligt, end det er sket, kan man vanskeligt tage Afstand fra Afleveringspligten, og naturligvis, kun Hjemførelsespligten bestaar. Men med den handelsministerielle Bekendtgørelse af 11. September dette Aar forsøger man, endskønt Afleveringspligten udtrykkelig er ophævet, at indfortolke i Begrebet Hjemførelse af Valutaen Begrebet Aflevering. Det er den Slags Fortolkningskunster, som gør, at vi fra vor Side heller ikke i dette Tilfælde, saa lidt som forleden, vil gaa med til at give Regeringen en saa udstrakt Bemyndigelse, som her er Tale om.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen siger, at Handelsministeren har jo ikke foreslaaet Rigsdagens Valutaudvalg, for at det skulde tages tilbage. Naa, jeg tror nu ikke, det vilde genere den nuværende højtærede Handelsminister saa meget, jeg tror ikke, de Tanker, han har skænket denne Side af Sagen, da han fik det hele overladt paa en Præsenterbakke fra det ærede Medlem Hr. Hauge, er anderledes, end at det nok kunde gaa an.

Jeg er naturligvis glad over, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen viser sig som en saa menneskekærlig Sjæl, at han af sin Rigdom vil strø ud til andre. Men vi kan godt klare os selv. Det vil ikke kunne bestrides, at Lovforslaget stærkere end nogen Sinds lægger al Magt i Ministerens Haand. Rigsdagens Valutaudvalg kan sidde og drøfte Tingene med ham, men derefter trækker han sig tilbage med Departementschefen og maaske ogsaa det ærede Medlem, og saa afgør de Sagerne. Magt og Ansvar maa følges; der er intet imod Folkestyrets Idé i at sige dette. Derfor, dette forstandige Forslag om, at Rigsdagens Valutaudvalg udgaar, nærer jeg ikke Spor af Tvivl om vi kan faa vedtaget.

Men det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen glemte at svare paa det Spørgsmaal, hvad det var for skumle Planer, han havde. Hvad var det for Planer, han vilde raade Statsministeren til med Hensyn til Behandlingen af Rigsdagen? Man har vel nok Indtryk af, at det hele er gaaet de Herrer lidt til Hovedet. Lad os faa at vide, hvilke Planer det er, det ærede Medlem har.

Til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen vil jeg gerne sige, at det ærede